

Ingvild Kari Våg
Skottesalen 4
5011 BERGEN

Saksbehandler, innvalgstelefon

Arnt Erik Nordheim, 5764 3191

Reguleringsplan for Eikefet – Urdal, Steinbrudd og deponi, Lindås kommune

Vi viser til oversending fra Lindås kommune 07.10.2019, som gjelder klage på vedtak fra kommunestyret 04.04.2019. Klagen er fremsatt innenfor fristen, og vilkårene for å behandle saken er oppfylt. Fylkesmannen beklager den lange behandlingstiden i saken.

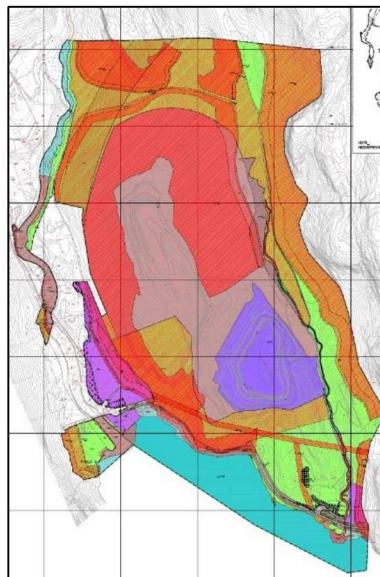
Vedtak

Fylkesmannen stadfester vedtaket fra tidligere Lindås kommune 04.04.2019, sak 22/19, der reguleringsplanen for Eikefelt – Urdal, steinbrudd og deponi, ble godkjent.

Bakgrunn for saken

Lindås kommunestyre vedtok detaljreguleringsplan for området Eikefet – Urdal¹ den 04.04.2019. Planforslaget ble sendt på høring og lå ute til offentlig ettersyn i perioden 08.11.2017 til 20.12.2017. Kommunen kunngjorde planvedtaket den 14.05.2019, der klagefristen ble satt til 14.06.2019.

Formålet med reguleringsplanen er ifølge planbeskrivelsen 24.01.2019 regulering av eksisterende steinbrudd² samt nytt avfallsdeponi på del av gnr. 220, 221 og 222. Planområdet har en størrelse på om lag 1870 daa. Tiltaket er konsekvensutredet etter forskrift om konsekvensutredninger³ kapittel 4 til 6, jf. vedlegg II nr. 11 bokstav k (*Deponier for masse på land og sjø større enn 50 dekar eller 50 000 m³*). Avfallsdeponiet (BAN1) har en størrelse på om lag 128,5 daa, og plasseres i den delen av steinbruddet som er avsluttet. Fylkesmannen viser ellers til planbeskrivelsen med konsekvensutredning, som vi legger til grunn er kjent.

Som eier av gnr. 220, bnr. 6 og 9 (Osterfjordvegen 2526) klaget du på vedtaket 11.06.2019.

Klagen er for det første begrunnet med at det er uklart om deponiet skal kunne ta imot farlig avfall, og at dette i så fall må konkretiseres og reguleres. Videre anfører du at steinbruddet, fram til i dag, ikke har vært tilstrekkelig sikret mot avrenning. Sedimenteringsbassengene har vært underdimensjonerte, og erfaringsmessig fører dette til at forurenset overvann går rett videre til vassdrag og fjordsystem ved større nedbørsmengder. Du mener at den framtidige laguneløsningen, som er omtalt i planbeskrivelsen

¹ PlanID: 1263-201107.

² Jf. tidligere reguleringsplan for Eikefet og Urdal, i kraft 29.09.2012.

³ FOR-2017-06-21-854.

pkt. 6.2.1 (s. 25), heller ikke er tilstrekkelig, og at forholdet må utbedres før detaljreguleringen kan godkjennes.

Atter videre klager du på at avfallsdeponiet får samme vegtilkomst som bruket ditt. I tillegg til bruket ditt, er strekningen også mye brukt som innfallsport til friluftsområdene nordover Urdalen, og som rideveg for barn og voksne. Den bruken som planlegges med omfattende tungtransport, er ikke forenlig med annen eksisterende bruk. De trafikale utfordringene og eventuelle løsninger er heller ikke tilstrekkelig belyst og/eller beskrevet. Klagen gjelder i tillegg støy fra det eksisterende steinbruddet, og du krever at tilstrekkelige og realistiske tiltak blir innarbeidet i planen.

Kommunen har vurdert klagen i møte 25.09.2019, men har ikke funnet grunn til å ta klagen til følge. Saken ble deretter oversendt hit for endelig behandling.

Regelverk

Fylkesmannen er delegert myndighet til å avgjøre klager som gjelder enkeltvedtak etter plan- og bygningsloven, se plan- og bygningsloven § 1-9 femte ledd og rundskriv T-2/09 fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet.

Fylkesmannen kan under klagebehandlingen prøve alle sider ved vedtaket, også de skjønnsmessige vurderingene som kommunen har gjort, jf. forvaltningsloven § 34. Ved prøving av det kommunale skjønnnet skal Fylkesmannen legge stor vekt på hensynet til det lokale selvstyret.

Etter plan- og bygningsloven § 3-3 er det kommunestyret som er planmyndighet og som har ansvaret for arbeidet med reguleringsplaner. Det er kommunestyret som etter en omfattende vurdering av de ulike hensynene i planområdet, avgjør hvilket areal som skal inngå i planen, og hva disse arealene skal benyttes til, jf. plan- og bygningsloven § 12-12.

Plan- og bygningsloven §§ 12-8 til 12-10, jf. kap. 4, har nærmere bestemmelser om hvordan forslag til reguleringsplaner skal behandles. Saksbehandlingsreglene skal sikre demokratiske hensyn som medvirkning, offentlighet og samråd med de planen får følger for. I planleggingsprosessen må ulike interesser, fordeler og ulemper avveies mot hverandre. Dette vil regelmessig innebære at gjennomføringen av planene får negative konsekvenser for enkelte.

Forvaltningsloven gjelder ellers ved behandling av saker etter plan- og bygningsloven der ikke annet er fastsatt, jf. forvaltningsloven § 1-9.

Fylkesmannens vurdering

Vår primære oppgave som klageinstans er å kontrollere at den kommunale saksbehandlingen er i samsvar med regelverket, og at de hensynene som er lagt vekt på i vurderingene og som ligger til grunn for utfallet, er saklige.

Fylkesmannen må derimot vise mer varsomhet med å overprøve de konkrete arealbruksvurderingene i planvedtaket, jf. regelen om kommunalt selvstyre i forvaltningsloven § 34. I saker der det ikke er innsigelser fra offentlige sektormyndigheter, ligger det i utgangspunktet til kommunestyret selv å ta stilling til de ulike arealbruksinteressene og -konfliktene, med mindre kommunens standpunkt fremstår som usaklig, kvalifisert urimelig eller på annen måte mangler forsvarlig begrunnelse. I plansaker kan denne begrunnelsen i stor grad baseres på utredningene og delrapportene som ligger til grunn for planarbeidet.

Vi understreker at tema for denne klagesaken er begrenset til planvedtaket 04.04.2009, og den prosessen og saksforberedelsen som ligger til grunn for reguleringsplanen for Eikefet - Urdal Steinbrudd og deponi. Om det har forekommet avvik, avrenning eller andre uheldige forhold ved tidligere drift, faller utenfor vår prøving. Reguleringsplanen har virkning for framtidige forhold, jf. plan- og bygningsloven § 12-4.

1. Adkomst og trafikale forhold. Støy.

Klagen gjelder for det første mulige interesse- og brukskonflikter mellom bruk av f_SKV8, som både adkomst til deponiet, til bruket og boligen på Osterfjordvegen 2526, og for allmennhetens bruk av samme strekning, til ulike rekreasjonsformål.

Kommunen har lagt til grunn adkomstvegen er privat. Dette innebærer i prinsippet at rettighetshaverne kan stenge vegen for allmenn ferdsel med motorvogn og hestekjøretøy, jf. vegloven § 1 og friluftsløven § 4. Vi ser i vegkartet at vegen er klassifisert som sideveg (SV936), og at den ligger på gnr. 220, bnr. 1 og 2, som eies av henholdsvis Oddvar Urdal og DC Eikefet Aggregates AS. Slik vi oppfatter kommunen er alle partene enige i at eiendommen din (nr. 2526, t.h.) har vegrett.

I reguleringsplanen er strekingen regulert som fellesveg «f_SKV8». Arealformålet fellesveg benyttes normalt for å vise at vegen er privat for bestemte eiendommer, se plan- og bygningsloven § 12-7 nr. 14. Den delen av veglegemet som ligger nærmest E39 (før elven) er for ordens skyld angitt som «f_SKV6», jf. rekkefølgekrav om nytt kryss ved E39, og for å sikre vegrett til Store Aurdal.

Det er ikke angitt i planbestemmelsene § 3.1.3 hvilke eiendommer som har rett til å bruke vegnettet, utover at det skal lages ny tilkomst til Store Aurdal (SVK6-7), og at hovedtraséen (SKV8) er «*eksisterende gardsveg i Urdalen*». Alle strekningene er angitt som private.

Forventet trafikkøkning (ÅDT) er vurdert i planomtalen. Med unntak av oppgraderingen av nytt kryss mot E39, er det ikke konkludert med behov for oppgradering av veganlegget. Fylkesmannen har ikke vesentlige merknader til dette. Dersom det er tvist om tiltakshaveren har anledning til å benytte veganlegget til nærings- og industriformål i dette omfanget, blir dette eventuelt et privatrettslig spørsmål som må løses partene imellom. De rent trafikale hensynene er derimot ivaretatt, selv om de ulike brukerne av veganlegget må tilpasse og innrette bruken seg imellom.

Når det gjelder mulige støyulempner viser vi til prognosene gjengitt i planbeskrivelsen s. 70-73. Prognosen viser at samtlige boliger fortsatt vil være utenfor gul støysone iht. støyretningslinje T-1442/16. Boligene i Store Aurdal vil kunne få en merkbar endring i støynivå (inntil 5 dB), sammenlignet med dagens situasjon, men heller ikke for disse boligene vil det være behov for tiltak.

Det er ellers gjort kjent og opplyst i planforslaget at reguleringsplanen grenser til et viktig friluftsområde i nord, men det er ikke tatt planmessige grep for å sikre allmenn ferdselsrett på privatvegen. Dette er en vurdering kommunen står fritt til å ta. I den grad vegen (f_SKV8) er åpen for fri ferdsel, må dette i så fall bygge på privatrettslige forutsetninger, avtaler eller velvilje fra rettighetshaverne om slik bruk. Ved eventuelle interessekonflikter gir plan- og bygningsloven om nødvendig hjemmel for å ekspropriere eksklusiv rett, til fordel for interessentene angitt for fellesvegen.

Vi har heller ikke merknader til kommunens avgjørelse om mulig stenging av gang- og sykkelveg o_SGS (eldre trasé for E39) på grunn av rasfare, uten at er fastsatt noen ny erstatningsløsning. Fylkesmannen ser at det kan være ulike synspunkt på dette, og ulike ønsker om å beholde o_SGS som offentlig gang- og sykkelveg, selv om den er rasutsatt. Det er likevel ikke rettslige mangler ved kommunens beslutning.

2. Forurensning. Avfall og avrenningsfare.

Virksomheten på avfallsdeponiet er beskrevet i planbestemmelsene § 2.4.1 (vår understrekning):

«... Det vert løyve til å motta og lagre ordinært avfall som definert i Forskrift om deponering av avfall, og ~~anna~~ avfall, i samsvar med løyve frå Fylkesmannen. Det vert ikkje tillate å deponere avfall som kan brytast ned biologisk eller som avgir lukt.»

Nærmere omtale gitt i planbeskrivelsen s. 25-27. Med «ordinært avfall» menes det i hovedsak forurensede jord-, beting- og steinmasser fra bygge- og anleggsvirksomhet. Fylkesmannen legger til grunn at omtalen er ment å speile den forventede kjernevirksomheten til foretaket.

For øvrig legger Fylkesmannen til grunn at det med «forskrift om deponering» menes nåværende avfallsforskrift, jf. FOR-2004-06-01-930. «*Ordinært avfall*» defineres i forskriftens § 9-3 bokstav b⁴, og omfatter ethvert avfall som ikke er eksplosivt, radioaktivt, eller på annen måte farlig i forskriftens kapittel 11. Fylkesmannen viser til opplistingen i kapittel 11, jf. § 11-2 og vedlegg 1, samt vedlegg 2 nr. 1.⁵ Opplistingen av farlig avfall er både omfattende og detaljert.

Etter vårt syn er en henvisning til disse kildene tilstrekkelig for å fastslå hvilken type virksomhet som ikke kan foregå på eiendommen uten særskilt tillatelse, jf. § 11-6. Vi ser det ikke som nødvendig at listen i tillegg spesifiseres og tas inn i reguleringsplanen, da dette følger uttrykkelig av forurensningsloven med forskrifter.

Når det gjelder avrenningsfare, samt forurensning fra spyling og lasting av stein, er det riktig som kommunen påpeker, at driftsvilkårene for dagens steinbrudd, ikke har vært behandlet som ledd i planprosessen. Utstrekningen av steinbruddet er godkjent og fastsatt i eldre reguleringsplan for Eikefet og Urdal steinbrudd, i kraft 27.09.2012. Det er avsatt areal for utvidet og nytt sedimenteringsbasseng (ca. 600 m²), jf. planbeskrivelsen s. 24. Det er rekkefølgekrav om opparbeidelse av nytt basseng, samt egen søknad og tillatelse fra forurensningsmyndigheten, før ny avfallsvirksomhet kan startes opp, jf. planbestemmelsene § 1.6.4.

Risikoen for store nedbørsmengder er vurdert i risiko- og sårbarhetsanalyse for planarbeidet. Miljørisiko er vurdert som uakseptabel uten tiltak, men ivarettatt ved krav om ny voll mot Urdalselva (sikringssone H190), og ellers av krav som fastsatt i tillatelse fra forurensningsmyndigheten, jf. forurensningsforskriften § 30-6⁶. Kravene regulerer sikkerhet mot utslipp til vann, og annen fare for nedslamming i resipienten.

Ettersom ikke annet er fastsatt, må en søknad om nytt sedimenteringsbasseng kunne dokumentere at renseanlegget er dimensjonert for å innfri kravene i forurensningsforskriften § 30-6, jf. planbestemmelsene §§ 2.1.9 og 7.2.1, jf. § 1.6.4. Forholdet er etter dette tilstrekkelig ivarettatt.

3. Oppsummering

Fylkesmannen presiserer på nytt at eventuelle avvik som gjelder tidligere eller pågående virksomhet, herunder anførsler om mulige brudd på forurensningstillatelse og konsesjonsvilkår, faller utenfor denne klagesaken. Etter en gjennomgang av klagen, plandokumentene og kommunens vurdering, har vi kommet til at reguleringsplanarbeidet er forsvarlig opplyst, og at kommunens avveininger bygger på lovlige og relevante hensyn.

Vi har heller ikke avdekket saksbehandlingsfeil med betydning for vedtaket i saken, jf. prinsippet i forvaltningsloven § 41. Når det gjelder den endelige arealbruksavveiningen, og avgjørelsen om å avsette

⁴ <https://lovdata.no/forskrift/2004-06-01-930/§9-3>

⁵ https://lovdata.no/forskrift/2004-06-01-930/KAPITTEL_12-1

⁶ <https://lovdata.no/pro/#document/SF/forskrift/2004-06-01-931/%C2%A730-6>

arealet til steinbrudd og deponi, ligger denne beslutningen innenfor kommunestyrets handlingsrom som planmyndighet. Fylkesmannen har i den forbindelse lagt stor vekt på hensynet til det lokale selvstyre.

Klagen har ikke ført fram.

Vedtaket på side i dette brevet er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Med hilsen

Jorunn Fosse Fidjestøl
seniorrådgiver

Arnt Erik Nordheim
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:
Lindås kommune Kvernhusmyrane 20 5914 ISDALSTØ